

Οι Γονείς και Φίλοι Των Λεσβιών και Ομοφυλοφίλων [Parents and Friends of Lesbians and Gays (PFLAG)] είναι μια διεθνής εθελοντική υποστηρικτική ομάδα, που ξεκίνησε στις ΗΠΑ το 1979 μετά την Πορεία Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Stonewall [Stonewall Human Rights March].

Ο κύριος σκοπός του PFLAG είναι να υποστηρίζει οικογένειες να κατανοήσουν την σεξουαλικότητα των αγαπημένων τους προσώπων.

Ελπίζουμε ότι οι πληροφορίες που περιέχονται στο παρόν φυλλάδιο θα βοηθήσουν τους γονείς να κατανοήσουν το δίλημμα του γιου ή της κόρης τους που προσπαθούν να καταλάβουν τη σεξουαλική τους διαφορετικότητα. Γενικά, τα συναισθήματα και οι φόβοι που αισθανόμαστε σαν γονείς τα αισθάνονται όλοι, αλλά για μερικούς, ανάλογα με τα ήθη και τα έθιμα της κοινωνίας που ζουν, αυτά τα συναισθήματα μπορεί να ενταθούν.

Η PFLAG καταλαβαίνει ότι όλες οι οικογένειες έχουν διαφορετικές αξίες, ηθικά κριτήρια και πιστεύω που είναι συγκεκριμένα για κάθε οικογένεια. Αυτή η περίληψη των πόρων της PFLAG στη Βρισβάνη είναι απλώς ένας οδηγός που διαβεβαιώνει τις οικογένειες ότι δεν είναι μόνες τους με τα συναισθήματα και τις συγκινήσεις που νιώθουν όταν ένα αγαπημένο τους πρόσωπο πληροφορεί την οικογένειά του για ένα τέτοιο σημαντικό μέρος της ζωής τους.

Αυτή είναι η στιγμή που οι γονείς μπορεί να αισθανθούν απομονωμένοι, πιστεύοντας ότι δεν έχουν να μιλήσουν σε κανένα για αυτό το θέμα. Οι γονείς συχνά πιστεύουν ότι μόνο αυτοί αντιμετωπίζουν αυτό το πρόβλημα. Όμως, στατιστικά μια στις πέντε οικογένειες, άσχετα από τη φυλή, θρησκεία ή πολιτισμό έχει ένα οικογενειακό μέλος που είναι λεσβία ή ομοφυλόφιλος, είτε το γνωρίζουν είτε όχι.

Όταν για πρώτη φορά οι γιοι ή οι κόρες «αποκαλύπτουν» στην οικογένεια ότι είναι ομοφυλόφιλοι:

- σοκ – δεν πιστεύουν τι ακούν, πιστεύοντας ότι είναι ένα άσχημο όνειρο. Αυτή είναι μια περίοδος με πολλά δάκρυα

- απογοήτευση – που μπορεί να προκαλέσει κατάθλιψη σε μερικούς γονείς
- υπαιτιότητα – σκέφτονται αν οι ίδιοι τιμωρούνται για παλιές τους αμαρτίες
- θυμός – πως τολμούν να μας κάνουν αυτό, είμαστε καλοί γονείς
- απέχθεια – μη κατανόηση για το τι είναι φυσιολογικό για μια σεξουαλική κατεύθυνση δεν είναι φυσιολογικό για άλλη
- σύγχυση – οι γονείς λένε τρομερά πράγματα στο παιδί τους, μόνο για να το μετανιώσουν αργότερα
- ενοχή – πιστεύουν ότι ήταν κακοί γονείς και ότι θα μπορούσαν να σταματήσουν αυτό να συμβεί
- ντροπή και ανησυχία – να πληροφορήσουν τους φίλους τους και άλλα μέλη της οικογένειας επειδή φοβούνται ότι πάλι θα φανούν σαν κακοί γονείς
- κατηγορίες – οι γονείς κατηγορούν ο ένας τον άλλο, μερικές φορές κατηγορείται η μητέρα ότι ήταν πολύ μαλακιά και δεν είχε παράσχει αρκετή πειθαρχία. Ή οι πατέρες κατηγορούνται ότι ήταν απόντες ή πολλοί αυστηροί. Μερικοί γονείς κατηγορούν τους εαυτούς τους ότι δεν το πρόσεξαν και δεν το σταμάτησαν από το να συμβεί.

Οι περισσότεροι γονείς ψάχνουν να βρουν τους λόγους γιατί το παιδί τους είναι ομοφυλόφιλο και αναρωτιούνται «γιατί το παιδί μου;» Αλλά στην πραγματικότητα δεν κάνει διαφορά αν είμαστε οι καλύτεροι ή οι χειρότεροι γονείς, δε μπορούμε να εμποδίζουμε τους γιους και τις κόρες μας από το να είναι ομοφυλόφιλοι, ούτε κι αυτοί μπορούν. Δεν είναι επιλογή.

Η έρευνα έχει δείξει ότι δεν υπάρχει αποδεδειγμένη θεωρία γιατί γεννιόμαστε ετεροφυλόφιλοι και δεν υπάρχει αποδεδειγμένη θεωρία γιατί γεννιόμαστε ομοφυλόφιλοι. Σαν γονείς χρειάζεται να καταλάβουμε ότι τα παιδιά μας δεν επέλεξαν να είναι ομοφυλόφιλα και για μερικούς αυτή είναι η σκληρή αλήθεια. Οι επιστήμονες λένε ότι δεν είναι ψυχική ασθένεια όπως εθεωρείτο παλιότερα. Λένε επίσης ότι είναι μια φυσιολογική σεξουαλική παραλλαγή όπως η ετεροφυλοφιλία. Είναι απλώς μια κατεύθυνση που οι περισσότεροι από εμάς δεν καταλαβαίνουν.

Μερικές λεσβίες και ομοφυλόφιλοι γνωρίζουν ότι όταν το λένε στην οικογένειά τους, ότι θα απογοητεύσουν τους γονείς τους. Δυστυχώς, άλλοι φοβούνται ότι θα τους χτυπήσουν, θα τους πετάξουν έξω από την οικογένεια και μερικές φορές χειρότερα, ανάλογα με τη φυλή και θρησκεία τους. Ποιός θα επιλέξει να ζήσει μια τέτοια ζωή ή να λάβει τέτοια ρίσκα; Για πολλούς από τους γιούς και κόρες μας είναι πολύ δύσκολο να προσποούνται να είναι όπως θα τους θέλαμε να είναι (δηλαδή ετεροφυλόφιλοι), και έτσι πρέπει να είναι ειλικρινείς, έστω κι αν γνωρίζουν πόσο το ρισκάρουν.

Για πολλούς γονείς είναι δύσκολο να καταλάβουν τι συμβαίνει στο παιδί τους και διανύουν μια περίοδο θλίψης. Αυτό είναι πάρα πολύ πραγματικό επειδή πολλοί γονείς το βλέπουν σαν το παιδί που νόμιζαν ότι είχαν να έχει πεθάνει και τώρα έχουν μπροστά τους έναν ξένο.

Οι γονείς επίσης είναι θλιμμένοι για την απώλεια της προσδοκίας του παιδιού τους να ακολουθήσει το παραδοσιακό μονοπάτι του γάμου και της απόκτησης παιδιών, όπως κάναμε κι αυτό μπορεί να είναι πολύ δύσκολο για τον καθένα.

Στην πραγματικότητα πρέπει να κατανοήσουμε ότι ο γιός ή κόρη μας δεν έχουν αλλάξει. Αυτός ή αυτή είναι ακόμη τα ίδια άτομα. Απλά είναι πια ειλικρινή με τον εαυτό τους για κάτι που δεν καταλαβαίνουμε.

Η διάκριση προς τις λεσβίες και τους ομοφυλόφιλους είναι η τελευταία διάκριση μειονοτήτων σε πολλές χώρες και είναι η μόνη εμπειρία που δε μοιράζονται οι γονείς και τα παιδιά. Αν το παιδί σας είναι θύμα διάκρισης στην κοινωνία λόγω θρησκείας ή φυλής, εμείς σαν γονείς μπορούμε να επιδείξουμε συμπάθεια επειδή κι εμείς βιώνουμε την ίδια διάκριση επειδή είμαστε το ίδιο. Αλλά με τη σεξουαλική διάκριση το παιδί είναι μόνο του και συχνά υφίσταται διάκριση όχι μόνο από την κοινωνία, αλλά μερικές φορές και από την οικογένεια, που μπορεί να έχει τραγικές επιπτώσεις για τους γιούς και τις κόρες μας.

Τα παιδιά μας χρειάζονται την υποστήριξή μας. Η γονική αγάπη δεν πρέπει να είναι με όρους.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι οι γιοι και οι κόρες μας δεν θέλουν να είναι ομοφυλόφιλοι. Γνωρίζουν ότι το λιγότερο απογοητεύουν τους γονείς και το χειρότερο αυτοί μπορεί να τους απορρίψουν. Σε γενικές γραμμές, τα νέα άτομα παλεύουν με τη σεξουαλικότητά τους πολύ καιρό πριν το πουν στην οικογένειά τους.

Πολλά νεαρά άτομα γνωρίζουν ότι τα ήθη και τα έθιμα και η οικογενειακή τιμή διακινδυνεύουν. Μερικές φορές χρειάζεται δύναμη να υπερασπιστείτε το γιό ή την κόρη σας στη διάρκεια αυτής της περιόδου της αρχικής «αποκάλυψης» και να τους παράσχετε ασφάλεια.

Πολλά νεαρά άτομα υποφέρουν από κατάθλιψη και σκέπτονται την αυτοκτονία λόγω της δυσκολίας να κρατήσουν την ομοφυλοφιλία τους μυστική, ή επειδή φοβούνται τις επιπτώσεις όταν το πουν στην οικογένειά τους. Για άλλα ο λόγος είναι επειδή τους έχει απορρίψει η οικογένεια ή λόγω της δικής τους απέχθειας ότι είναι ομοφυλόφιλοι.

Σαν γονείς μπορεί να μην θέλουμε τον γιο ή την κόρη μας να είναι ομοφυλόφιλοι και πρέπει να κατανοήσουμε ούτε αυτά θέλουν να είναι ομοφυλόφιλοι. Όταν τα παιδιά μας «αποκαλύπτονται» δεν χάνουν τις ηθικές τους αξίες, δεν γίνονται διεστραμμένοι και δεν χάνουν τις οικογενειακές τους αξίες. Δεν είναι άτομα που πρέπει να φοβόμαστε ή να αποφεύγουμε και δεν πρέπει να τα ταπεινώνουμε ή να τα γελοιοποιούμε.

Μερικοί γονείς θα επιθυμούσαν το παιδί τους να καταπιέσει την ομοφυλοφιλία τους. Αυτό συμβαίνει συχνά για να μπορούν οι γονείς να περισώσουν την αξιοπρέπειά τους με τους συγγενείς και γείτονες ή για προσωπικά θρησκευτικά πιστεύω. Αλλά είναι δίκαιο αυτό; Οι γονείς θα πρέπει να βάλουν τον εαυτό τους στην θέση του παιδιού τους και να λάβουν υπόψη αν θα μπορούσαν να καταπιέσουν την φυσιολογική τους σεξουαλικότητα και να ζήσουν έναν ομοφυλόφιλο τρόπο ζωής. Θα μπορούσαμε να το κάνουμε; Δεν πιστεύουμε επειδή δεν είναι φυσιολογικό για μας και θα φαίνεται αποτροπιαστικό.

Η ετεροφυλοφιλία δεν είναι φυσιολογική για τον καθένα και η καταπίεση ενός φυσιολογικού ενστίκτου μπορεί να λέγεται ότι είναι

εύκολη αλλά δεν είναι έτσι και μπορεί να είναι πολύ καταστρεπτική μακροχρόνια.

Πολλά άτομα πιστεύουν ότι σήμερα υπάρχουν περισσότεροι ομοφυλόφιλοι από ότι πριν 50 χρόνια. Αυτό δεν είναι αλήθεια. Η ομοφυλοφιλία υπάρχει εξ αρχής του κόσμου. Απλά τώρα με την μόρφωση και με το να είναι περισσότερα άτομα τίμια προς τον εαυτό τους, τα άτομα λένε ότι είναι ομοφυλόφιλα.

Ένα κοινό θέμα για πολλά άτομα στην κοινωνία είναι ότι έχουν συγκεκριμένες αντιλήψεις για τα ομοφυλόφιλα άτομα και όταν ένα αγαπημένο τους πρόσωπο αποκαλύψει ότι είναι τέτοιο άτομο, αυτό μπορεί να προκαλέσει τις αξίες τους και τα ξεπερασμένα τους πιστεύω και για πολλά άτομα αυτό αποτελεί μεγάλη σύγκρουση. Πολλές οικογένειες χρειάζονται πολύ χρόνο μέχρι να κινηθούν προς την αποδοχή του αγαπημένου τους προσώπου.

Πως Αντιμετωπίζουν οι Πατέρες την ύπαρξη Ομοφυλόφιλου Παιδιού τους.

Δεν υπάρχουν κανόνες. Όλοι οι πατέρες αντιδρούν διαφορετικά. Μερικοί συμπαραστέκονται άλλοι ίσως κλάψουν, αισθάνονται τεράστια απογοήτευση ή είναι υβριστικοί και βίαιοι. Μερικοί προσποιούνται ότι το θέμα της ομοφυλοφιλίας δεν έχει προκύψει. Οι πατέρες έχουν συνήθως διαφορετικά προβλήματα από τις μητέρες.

Μερικοί αισθάνονται:

- ότι έχει πληγωθεί το εγώ τους
- λιγότερο άνδρες επειδή είναι πατέρες ενός ομοφυλόφιλου παιδιού
- ότι χρειάζονται να κατηγορήσουν άλλους
- ότι ο κόσμος θα τους κρίνει προσωπικά
- ντροπή
- ότι έχουν αποτύχει σαν θετικό μοντέλο ρόλου για το παιδί τους

Όλοι χρειαζόμαστε αποδοχή:

Οι λεσβίες κόρες μας και οι ομοφυλόφιλοι γιοι μας χρειάζονται αποδοχή όπως τα ετερόφυλα παιδιά μας και οι γονείς οφείλουν να

γνωρίζουν ότι αν θέλουμε να κρατήσουμε την αγάπη και σεβασμό των παιδιών μας, πρέπει να τα σεβόμαστε απόλυτα.

Σαν γονείς θα πρέπει να σκοπεύουμε να βρούμε όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες για να μας βοηθήσουν να καταλάβουμε τα θέματα που αντιμετωπίζουν τα ομοφυλόφιλα παιδιά μας. Δεν είναι εύκολο όταν μας λένε ότι το παιδί μας είναι ομοφυλόφιλο και σαν γονείς παλεύουμε με αυτές τις πληροφορίες. Τα παιδιά μας χρειάζονται να γνωρίζουν ότι ακόμη τα αγαπάμε και τα έχουμε έγνοια και μαζί θα πετύχουμε.

Για να κατανοήσουμε χρειάζεται να μιλήσουμε στο παιδί μας και να θέσουμε ερωτήσεις που θα μας βοηθήσουν να κατανοήσουμε σαν γονείς και να ενθαρρύνουμε την τιμιότητα με τον γιο/την κόρη μας.

Μερικές χρήσιμες ερωτήσεις:

- Πόσο καιρό το γνωρίζεις;
- Το έχεις πει στους φίλους/φίλες σου;
- Έχει στραφεί κανείς εναντίον σου μετά την «αποκάλυψη»;
- Έχεις σύντροφο; Αν ναι, για πόσο καιρό;
- Πότε θα μπορέσω να τον/την συναντήσω;
- Ποιά ήταν η κύρια ανησυχία σου για να μας πληροφορήσεις;
- Η «αποκάλυψή» σου ήταν τόσο δύσκολη όσο την φαντάστηκες;
- Τι θα ήθελες να γνωρίζω για την σεξουαλική σου κατεύθυνση;
- Πως μπορώ να σε υποστηρίξω καλύτερα;
- Συμφωνείς να το πω στην οικογένεια και φίλους;
- Θα ήθελες να σε βοηθήσω να πληροφορήσεις την οικογένεια και τους φίλους;
- Αισθάνεσαι πιο χαρούμενος/η που ήσουν ειλικρινής και μας το είπες;
- Πως βλέπεις το μέλλον σου σαν ομοφυλόφιλο άτομο;
- Ποιές δυσκολίες προβλέπεις, αν προβλέπεις καμία;
- Ποιοί είναι οι φόβοι και οι ανησυχίες σου;
- Η ζωή σου είναι ευχάριστη;

Όταν μιλάτε στο παιδί σας να είστε υπομονετικοί και δώστε του χρόνο να τελειώσει κάθε ερώτηση.

Μην περιμένετε στην πρώτη συζήτηση να σας απαντηθεί κάθε ερώτηση.

Κατανοείστε ότι όλες οι εμπλεκόμενες πλευρές μπορεί να ντρέπονται για αυτό προσπαθήστε να είστε ευαίσθητοι.

Εξηγήστε στο παιδί σας ότι δεν καταλαβαίνετε, αλλά θέλετε να καταλάβετε.

Μην κάνετε αρνητικά σχόλια. Ακούστε τι έχει να πει. Σαν γονιός μπορεί να αισθάνεστε αρνητικά ή ανήσυχος για τα παιδιά σας αλλά αυτό δεν πρέπει να τους το δείξετε, αν είναι δυνατό. Δεν θα βοηθήσει και ίσως κάνει το γιο/την κόρη σας διστακτικούς να σας ξαναμιλήσουν για αυτό το θέμα.

Πρέπει να γνωρίζετε ότι οι νέοι αρχικά είναι πολύ ευαίσθητοι στην κρίση και απόρριψη και έτσι μπορεί να είναι πολύ ευαίσθητοι.

Τέλος μια αγκαλιά και να πείτε στο παιδί σας ότι η αγάπη σας είναι χωρίς όρους, θα βοηθήσει πάρα πολύ για να διατηρηθεί δυνατός δεσμός με αυτό και την οικογένεια ενωμένη.

Προσωπικό σχόλιο:

Σαν γονιός ενός ομοφυλόφιλου αγοριού καταλαβαίνω ότι μπορεί να πάρει καιρό για να επιτευχθεί πλήρης αποδοχή και κατανόηση, αλλά η αγάπη για τα παιδιά μας δεν πρέπει να είναι με όρους. Έχω βρει ότι με την αποδοχή του ομοφυλόφιλου γιου μας, είναι πιο πιστός προς εμάς και μας εκτιμά περισσότερο, τους γονείς του, από ότι ο ετεροφυλόφιλος αδελφός, που σωστά λαβαίνει σαν δεδομένη την αγάπη και υποστήριξή μας στη ζωή του.

Shelley Argent OAM